

»Slovanska knjižnica« je s svojim 26. snopičem zavrlila prvi letnik svojega izhajanja. V 24. snopiči čitamo poleg »Čarownice«, novele, katero je srbski spisal *Velja M. Miljković* in poslovenil *Ivan Sivec*, pripovedko grofa *L. N. Tolstega* »Tri smrti«, iz ruščine poslovenil *Podrauški*. — V 25. snopiči je *A. G(a)beršček* priobčil kitico narodnih pripovedek iz soških planin, med katerimi so nekatere sosebno lepe in nove varijante; želeti je, da bi se nadaljevale te pripovedke, ki so res zbraue in napisane »Iz naroda za narode«. Po tretji poli je nekaj izostalo, zakaj na 48. in 49. strani je tekst pretrgan in zato neumeven. — Poslednji snopič prvega letnika prinaša v prevodu *S. Gregorčiča* ml. tri povesti: »Lotarijka«, hrvaški spisal *Večeslav Novak*, »Iugubljeni sin«, iz srbskega »Putnika« leta 1862, in »Mrtvaška srajca«, iz srbsčine po *F. Oberkneževiči* v »Putniku« leta 1862. »Lotarijka« je lepa povest, drugi dve pa pripadata tistemu blagu, katerega gre dvanajst kosov na ducat. Slovanska firma sama nikakor še ni porok, da je delo res dobro! — Snopič 27. prinaša poučno povest češkega pisatelja *Čekala* »Preskušnja in rešitev ali domá najbolje«, poslovenil *Simon Gregorčič* ml. Da bi bil le jezik boljši, nego je! — Uredništvo »Slovanske knjižnice« naznanja, da ob sedanjem gmotnem razmerji ne more plačevati velikih pisateljskih nagrad, vendar rado plačuje 25 kr. stran za dobre prevode in 40 kr. stran za dobre izvirnike. Mogoče, da za dobre izvirnike še kakó izposluje častno nagrado. — O 28 snopiči glej poročilo na drugem mestu.

Zlate jagode. Zbirka basnj za slovensko mladino in preprosto ljudstvo. Nabral *Anton Kosi*, učitelj. V Ljubljani, Izdala in založila Ig. pl Kleinmayr & Fed. Bamberg. 1894, 8°. 144 str. — Ta lično natisnjena knjižica obseza nad poldrugo stotino jako lepih basnj, izvirno slovenskih in preloženih. Zlog je prijeten, jezik pravilen. Najprimernejše menda pohvalimo to delo, če pravimo, da je popolnoma vredno lepega svojega imena. Ker so „Zlate jagode“ mimo tega prva knjiga svoje vrste, zato se izvestno hitro razširijo med šolsko mladino in preprosto ljudstvo. Cena vezanemu izvodu 60 kr.

Sloveneke pesmi za štiri moške glasove. Zložil in slavnemu pevskemu društvu »Nabrežina« udano poklonil *H. Volarič*. Op. 10. Cena 85 kr. Tiskali Eberle in dr. na Dunaji. — Veselo naznanjam ta krasno natisnjeni zvezek, obsezajoč 13 izborne uglašbenih psmij na sledeče tekste: 1. Eno devo le bom ljubil. Gregorčič. 2. Moja domovina. Gregorčič. 3. Zdravljca. Funtek. 4. Razstanek. Levstik. 5. Kvišku, bratje! ? 6. Vzvečer. Levstik. 7. Bedak je. Bedének. 8. Čolničku. Gregorčič. 9. Novinci. Krilan. 10. Slovo. ? 11. Pomlad in jesen. Levstik. 12. Ti osrečiti jo hoti! Gregorčič. 13. Nos. ? — Ni lahko mogoče na malem prostoru povoljno oceniti umotvorov našega nadarjenega in priljubljenega skladatelja; zatorej samo to-le: Volarič je v svojih glasbotvorih pikanten, živ, zelo bistroumen, celo koketen; zlasti hoče razveseljevati sebe in druge; sentimentalnosti ne pozna, toda s svojimi umotvori zna izražati burno življenje. Zato pa je prav slovenska pesem njegovo polje, na katerem se giblje kar najuspešneje: tu so domá njega skakajoče melodije, njega ostro naudarjena ritmika in pikantna harmonizacija. Omeniti nam je še, da so te Volaričeve skladbe do cela originalne, in za to ne uporablja raznovrstnega glasbenega lišpa, da bi dosegel ž njim »apparence de jeunesse«; povsod veje iz teh skladeb gracijsznost, ki očara poslušalca. Po tem moremo zvezek z mirno vestjo pripričati takó-le: Dragi rojaki! Pod piralte z obilo naročnino vrlega našega skladatelja v čast sebi in narodu! — Zvezek se dobiva jedino le pri g. skladatelji v Devinu na Krasu,

D. Fajgelj.

Petdesetletnica Simona Gregorčiča. Simon Gregorčič je dné 14. m. m. praznoval petdesetletnico svojega rojstva. Nas veže dvojna dolžnost, da se spominjamo tega praznika: prvič je Gregorčič baš v našem listu priobčil dolgo niz najlepših proizvodov svojega srca in uma, drugič pa je stališče Gregorčičeve v naši književnosti — sedanji in prejšnji